

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 814/2025
28.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров, Јасмине Симовић, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милинко Бајчета, адвокат из ..., против туженог Јавног предузећа „Путеви Србије“ Београд, радни накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1666/24 од 24.04.2024. године, у седници одржаној 28.03.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1666/24 од 24.04.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1666/24 од 24.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1666/24 од 24.04.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 3551/23 од 25.01.2024. године, којом је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу исплати накнаду разлике зараде по основу смањења вредности бода у нето износу од 190.703,59 динара за период јануар 2018. – јул 2021. године, са законском затезном каматом на појединачно означене износе од доспелости до исплате; да тужиоцу исплати мање исплаћену накнаду по основу рада на дан празника који је нерадни дан, ноћног, минулог рада у периоду од 01.02.2018. до 30.06.2021. године у износу од 47.034,00 динара, са законском затезном каматом на појединачно означене износе почев од доспелости до исплате; да тужиоцу исплати накнаду за сменски рад у периоду од 01.04.2020. до 20.01.2021. године у износу од 47.636,30 динара, са законском затезном каматом на означене износе од доспелости до исплате; одређено да свака странка сноси своје трошкове поступка. Одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је, на основу члана 404. ЗПП изјавио посебну ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом тужиоцу није признато право на исплату спорне разлике зараде, односно увећане зараде, пошто је утврђено да је тужени приликом обрачуна и исплате зараде тужиоцу применио елемент за обрачун предвиђен уговором о раду и Колективним уговором туженог, у оквиру планираних средстава опредељених за исплату зарада у складу са Законом о раду. Тужилац тужбу није засновао на тврдњи да постоје остварени, а неисплаћени часови рада на дан празника који је нерадни дан, рада ноћу, сменски рад, као и неисплаћени минули рад, већ на тврдњи да му је исплаћена основна зарада мања од припадајуће и да та разлика представља основицу за исплату увећане зараде. Пошто је утврђено да је тужиоцу основна зарада обрачуната и исплаћена у висини већој од минималне зараде, а послодавац може као елемент за обрачун зараде својим општим актом утврдити вредност радног часа испод минималне цене рада по радном часу, осим уколико би услед тога основна зарада била мања од минималне зараде из члана 111. Закона о раду, одлука не одступа од судске праксе у битно истоврсним чињеничним ситуацијама, а не постоје ни друга правна питања која би оправдавала одлучивање о изјављеној ревизији као о посебној.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне по члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

У парницама из радних односа ревизија је по члану 441. ЗПП увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У имовинскоправним споровима из радног односа за дозвољеност ревизије меродаван је општи режим из члана 403. ЗПП. Ставом 3. овог члана закона, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 25.01.2021. године, а вредност предмета спора у смислу члана 28. ЗПП је 285.374,21 динара.

Како вредност предмета спора не прелази имовински цензус који омогућује изјављивање ревизије, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**